

VONNIS uitgesproken door de Voorzitter van de **TWAALFDE KAMER** in openbare terechtzitting van de Arbeidsrechtbank van het Gerechtelijk Arrondissement Antwerpen in het gerechtsgebouw te Antwerpen op **DONDERDAG, TWINTIG MAART TWEEHUNDERT VEERTIEN**.

A.R.nr. 13/6478/A

INZAKE:

S.

Vertegenwoordigd door mr. S. VAN DAMME loco mr. L. MICHIELSEN, met kantoor te 2018 ANTWERPEN, Broederminstraat 38.

TEGEN:

HÉT OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

ANTWERPEN, met zetel gevestigd te 2000 Antwerpen, Lange Gasthuisstraat 33.

- verwerende partij - te r zitting vertegenwoordigd door mevrouw H. BELHAJ, deskundige rechtspraktijk, volmachtdrager.

VERLEENT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS

Gezien de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, zoals vermeld op de inventaris ervan.

De voorschriften van de wet van 15.6.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, werden nageleefd.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden ter openbare terechtzitting van 20 februari 2014.

Gehoord, de heer W. MIGNOLET, Substituut-arbeidsauditeur, in zijn mondeling advies, uitgebracht in de Nederlandse taal ter openbare terechtzitting van 20 februari 2014.

Partijen geven geen repliek.

Recht doende op de stukken van het dossier.

1. De vordering

Eisende partij tekent **bij** verzoekschrift d.d. 18 oktober 2013 beroep aan tegen de beslissing van het Bijzonder Comité Sociale Dienst van het OCMW Antwerpen van 23 j u l i 2013.

Deze luidt als volgt:

"U krijgt geen medische waarborg (voor S.) vanaf 01.07.2013.

Waarom? U weigert mee te werken aan het sociaal onderzoek. Het recht op MH kb 12/12/1996 kon niet worden vastgesteld."

De vordering werd tijdig en op correcte wijze ingesteld en is ontvankelijk

Mevrouw S. vordert:

- dringende medische hulp vanaf 23 j u l i 2013
- ondergeschikt dringende medische hulp vanaf datum van het vonnis
- uitvoerbaar vonnis
- kosten van het geding:
- rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 120,25 EUR
- aantekenrecht ten bedrage van 6,18 EUR

2. Sociaal verslag en standpunt OCMW

Mevrouw S. is afkomstig uit Mauritanië, Zij heeft geen geldige verblijfspapieren.

Ze verblijft in België sinds maart 2013. Ze heeft geen asielaanvraag ingediend noch **een** aanvraag tot regularisatie.

Begin juli 2013 deed mevrouw een aanvraag voor medische waarborgen.

Zij lijdt aan diabetes en nierinsufficiëntie. Zij heeft ook hartproblemen. Dit wordt bevestigd door dokter De Grootte van Dokters van de Wereld en dokter Morreel van WGC 't Spoor.

Mevrouw verklaarde op eer niet **in** bezit te zijn van enige inkomsten, spaargelden of eigendom. Zij heeft geen buitenlandse ziekteverzekering, Zij kan gratis inwonen bij een neef, en diens gezin.

Haar neef tolkte bij de steunaanvraag bij het OCMW. De maatschappelijk werker vroeg hem een aantal stukken voor te leggen: huurcontract, inkomsten, betaalbewijzen van medische kosten, bewijs van datum binnenkomst in België.

De heer S weigerde de stukken binnen te brengen,

Op 1 j u l i 2013 werd een huisbezoek gebracht. Het betreft een appartement met **twee** slaapkamers. In het midden van **de** woonkamer lag een oudere persoon (mevrouw?) op een eenpersoonsmatrasje. In de slaapkamers liggen matrassen, groot bed en kleerkast. Buiten een flatscreen TV was er geen luxe aan te treffen.

S. ontvangt werkloosheidsuitkeringen ten bedrage van 1007 EUR per maand. Zijn partner heeft geen inkomsten. Ze hebben twee kinderen van 3 jaar en 1 jaar.

Mevrouw weigerde in te gaan op het aanbod vrijwillige terugkeer via IOM.

* * *

Het OCMW weigerde medische hulp. Zij is van oordeel dat uit niets blijkt dat de hulp onmiddellijk noodzakelijk of acuut is en dat het praktisch onmogelijk is om naar het thuisland terug te keren.

Een tweede reden voor de weigering is de onmogelijkheid tot sociaal onderzoek. De familiale en financiële situatie van het gezin is compleet onduidelijk. Er zijn geen officiële stukken waaruit de behoefte blijkt.

* * *

Op 19 januari 2014 deed mevrouw een nieuwe aanvraag. Mevrouw verklaart dat haar neef geen informatie aan het OCMW wil geven omdat ze in een sociale woning wonen. Ze hebben angst om er uit gezet te worden als zij officieel verklaren dat mevrouw bij hen woont.

Mevrouw kan toch enkele stukken voorleggen, Ze toont aan dat haar neef op onregelmatige basis werkt via interim en aanvullend werkloosheidsuitkeringen krijgt.

Uit de kostenraming van Dokters van de Wereld blijkt dat mevrouw nood heeft aan verschillende medicijnen, samen goed voor 240 EUR er maand. Verder moet ze opgevolgd worden door een diabetoloog en een neuroloog.

Op 7 februari 2014 ontving het OCMW een schriftelijke aanvraag van GZA Sint-Vincentius met verzoek tot tenlasteneming van de medische kosten vanaf 10 januari 2014.

Het BCSD besliste op 3 februari 2014 opnieuw de medische waarborgen te weigeren.

3. Standpunt eisende partij

Eisende partij werpt op dat zij ernstige medische problemen heeft. Zij lijdt aan een ernstige vorm van diabetes en heeft dringend medische hulp nodig. Momenteel betalen Dokters van de Wereld af en toe haar medicatie.

zij voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor deze hulp. Ze is illegaal in België, heeft dringend medische hulp nodig. Zonder behandeling dreigt ze in een diabetische coma te geraken en te verliezen van haar gezichtsvermogen.

De wettelijke bevoegdheid om dringende medische hulp te verlenen ligt bij het OCMW. Ze kan haar verantwoordelijkheid niet afwentelen op andere organisaties.

Zij is behoeftig, er is geen borgsteller. Ze mag tijdelijk verblijven bij haar neef, maar voert hier geen gezamenlijke huishouding. Het gezinsinkomen van haar neef ligt overigens onder de steunnorm.

- 4 -

Zij vraagt uitdrukkelijk om de uitvoerbaar verklaring van het vonnis nu zij geen middelen van bestaan heeft.

4. Beoordeling

4.1 Wettelijke bepalingen

Het recht op gezondheidszorg is een basisrecht voor iedereen.

Artikel 57§2 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW bepaalt dat de hulp van het OCMW beperkt is tot dringende medische hulp indien het gaat om een persoon die illegaal in België verblijft.

Artikel 1 van het KB van 12 december 1996 bepaalt hierover:

"De dringende medische hulp bedoeld in artikel 57§2 lid 1 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW betreft hulp die een uitsluitend medisch karakter vertoont en waarvan de dringendheid met een medisch getuigschrift wordt aangetoond.

Deze hulp kan geen financiële steunverlening, huisvesting of andere maatschappelijke dienstverlening in natura zijn.

Dringende medische hulp kan zowel ambulante worden verstrekt als in een verplegingsinstelling zoals bedoeld in artikel 1,3° van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijke welzijn.

Dringende medische hulp kan zorgverstrekking omvatten van zowel preventieve als curatieve aard."

Het recht op dringende medische hulp is de basis, de onderste grens van de zorgverlening in België, iedereen die in België verblijft, ongeacht zijn verblijfsstatus, heeft recht op medische verzorging ten gevolge van ongeval of ziekte.

Dringende medische hulp hoeft niet altijd acuut te zijn maar kan ook betrekking hebben op een medisch onderzoek, een kinesiotherapiebehandeling of zelfs een eenvoudig bezoek aan de huisarts. Louter cosmetische behandelingen kunnen daarentegen niet als dringende medische hulp aanzien worden.

Het OCMW heeft de opdracht ervoor te zorgen dat de dringende medische hulp ook voor mensen zonder wettig verblijf voorzien en toegankelijk is.

De dringende noodzakelijkheid van de medische hulpverlening wordt uitsluitend bepaald door een arts, niet door de patiënt of het OCMW. (www.mi-ts.be)

Er is een medisch getuigschrift nodig per medische en/of farmaceutische verstrekking of per behandelingsreeks, Het attest dient afgeleverd te worden door een erkend geneesheer, (omzendbrief POD Maatschappelijke Integratie van 1 maart 2005, www.mi-is.be)

Wanneer het echter vaststaat dat het om een chronische ziekte gaat, volstaat het dat de aanvrager regelmatig een nieuw doktersattest voorlegt.

Het staat het OCMW vrij een medische tegen-expertise aan te vragen teneinde de steunaanvraag en het sociaal onderzoek voldoende te gronden, (omzendbrief POD Maatschappelijke Integratie van 9 januari 2006 met betrekking tot de Terugbetaling medische kosten in het kader van de Wet van 2 april 1965 en het Ministerieel Besluit van 30 januari 1995.)

- 5 -

Eisende partij dient zijn behoeftigheid te bewijzen. Hierbij moet niet beoordeeld worden of de verzoeker voldoende eten en onderdak kan krijgen, wel of zij in staat is een noodzakelijke medische behandeling te bekostigen. Er moet ook rekening gehouden worden met het feit dat personen die illegaal in het land verblijven hogere medische kosten hebben, vermits ze geen terugbetaling krijgen van het RIZIV.

Het is wettelijk niet toegestaan om bijkomende voorwaarden te creëren. Het argument dat de betrokkene in zijn eigen *land* een verzorging kan krijgen is dan ook geen reden om de betrokkene het recht op dringende medische hulp te ontzeggen. Ook van een koppeling van het verlenen van dringende medische hulp aan de deelname aan een traject van vrijwillige terugkeer kan geen sprake zijn. (antwoord op schriftelijke vraag nr. 5/8930 door staatssecretaris M. de Block Senaat 3 mei 2013, zitting 2012-2013.)

2, Toepassing op het geschil

Het wordt niet betwist dat mevrouw S. illegaal in het land verblijft.

Mevrouw toont voldoende aan dat zij behoeftig is en niet in staat is haar noodzakelijke medische kosten te betalen.

Zij heeft geen eigen inkomsten. Haar neef heeft geen onderhoudsplicht, mevrouw is volledig van hem afhankelijk om een dak boven haar hoofd te houden. Zij kan niet gestraft worden voor het feit dat haar neef weigert om zijn loonbrieven door te geven, Het feitelijk verblijf van mevrouw in het gezin werd vastgesteld bij huisbezoek. Mevrouw sliep er op een matras in de woonkamer.

De nood aan dringende medische hulp wordt gestaafd door verschillende attesten: dokter De Groot, dokter Morreel en dokter Giebens en dokter Hoornaert. Deze wordt trouwens ook niet meer ontkent door verwerende partij in haar verslag van 30 januari 2014.

De maandelijkse kostprijs voor medicatie werd op 260 EUR begroot.

De rechtbank is van oordeel dat dringende medische hulp dient toegekend worden vanaf datum van aanvraag. Het is absoluut noodzakelijk dat mevrouw haar medicatie blijft nemen, in de eerste plaats uiteraard voor haar gezondheid maar ook om te voorkomen dat in de toekomst zwaardere (en dus ook meer kostbare) ingrepen moeten gebeuren.

Het OCMW kan haar wettelijke verplichtingen niet afwentelen op caritatieve instellingen.

De vordering is gegrond.

De uitvoerbaarheid van het vonnis kan toegestaan worden, gelet op het dringend karakter van de steun.

De rechtbank volgt het advies van de heer Arbeidsauditeur.

- 6 -

5. Uitspraak

Om deze redenen,

De rechtbank,

Rechtdoende op tegenspraak,

Na erover beraadslaagd hebbende,

Alle andere en strijdige conclusies verwerpend,

Verklaart de vordering ontvankelijk en in volgende mate gegrond.

Zegt voor recht dat het OCMW de kosten voor medicatie en behandeling van de diabetes, hartproblemen, polyneuropathie en nierproblemen van mevrouw S. ten laste moet nemen in de periode van 1 juli 20X3 tot en met 19 januari 2014. Deze medicatie en behandeling dienen voorgeschreven te zijn door een arts en de kosten gestaafd door facturen.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad zonder borgstelling noch kantonnement.

Legt de gedingkosten in toepassing van artikel 1017 tweede lid Ger.W. ten laste van verwerende partij.

Deze kosten worden begroot als volgt:

- aan de zijde van eisende partij: € 120,25 en € 6,13 kosten aangetekende zending

- aan de zijde van verweerder: niet begroot. .

De griffier

G, BAKKOVENS

De rechter in sociale zaken De rechter in sociale zaken

F. STRAETMANS